दाह ॥ १५॥ यदा मृतोऽथाभिवासयति । नेदेनमुपरिष्टान्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यवपश्यानि-
ति नेद्धैव नग्न-इव मुषित-इव शयाताऽइत्यु चैव तस्माद्धाऽअभिवासयति ॥ १६॥
सोऽभिवासयति । अतमेरुर्यज्ञोऽतमेरुर्यजमानस्य प्रजा भूयादिति नेदेतदनु यज्ञो
वा यजमानो वा ताभ्याद्यदिदमभिवासयामीति तस्मादेवमभिवासयति ॥ १७॥ अथ
पात्रीनिर्णेजनम् । अङ्गुलिप्रणेजनमाप्त्येभ्यो निनयति तद्यदाप्त्येभ्यो निनयति ॥ १८॥
ब्राह्मणम् ॥ ६ [२. २.]॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १२१ ॥

चतुर्धाविहितो ह वाऽअग्रेऽग्निरास । स यमग्रेऽग्निꣳ होत्राय प्रावृणात स प्रा-
धन्वद्यं द्वितीयं प्रावृणात स प्रैवाधन्वद्यं तृतीयं प्रावृणात स प्रैवाधन्वदथ योऽय-
मेतर्ह्यग्निः स भीषा निलिल्ये सोऽपः प्रविवेश तं देवा अनुविद्य सहसैवाद्य
आनिन्युः सोऽपोऽभितिष्ठेवावधूता स्थ या अप्रपदनꣳ स्थ याभ्यो वो मामकामं
नयन्तीति तत आप्त्याः सम्बभूवुस्त्रितो द्वित एकतः ॥ १॥ तऽइन्द्रेण सह चेरुः ।
यथेदं ब्राह्मणो राजानमनुचरति स यत्र त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रं विश्वरूपं जघान तस्य
हैतेऽपि बध्यस्य विदाञ्चक्रुः शश्वद्धैनं त्रित एव जघानात्यह तदिन्द्रोऽमुच्यत दे-
वो हि सः ॥ २॥ त उ हैतऽऊचुः । उपैवेमऽएनो गच्छतु येऽस्य बध्यस्याविदिषु-
रिति किमिति यज्ञ एवैषु मृष्टामिति तदेषितव्यज्ञो मृष्टे यदेभ्यः पात्रीनिर्णेजनमङ्गु-
लिप्रणेजनं निनयन्ति ॥ ३॥ तऽउ हाप्त्या ऊचुः । अत्येव वयमिदमस्मत्परो नया-
मेति कमभीति य एवादक्षिणेन हविषा यजाताऽइति तस्मान्नादक्षिणेन हविषा
यजेताप्त्येषु ह यज्ञो मृष्ट आप्त्या उ ह तस्मिन्मृजते योऽदक्षिणेन हविषा यजते
॥ ४॥ ततो देवाः । एतां दर्शपूर्णमासयोर्दक्षिणामकल्पन्यदन्वाहार्यं नेददक्षिणꣳ
हविरसदिति तन्नाना निनयति तथैभ्योऽसमदं करोति तदभितपति तथैषाꣳ मृतं
भवति स निनयति त्रिताय त्वा द्विताय त्वैकताय त्वेति पशुर्ह वाऽएष आलभ्यते
यत्पुरोडाशः ॥ ५॥ पुरुषꣳ ह वै देवाः । अग्रे पशुमालेभिरे तस्यालब्धस्य मेधो